

ת"פ 3002/09 - מדינת ישראל נגד מוחמד חגי איזי, מוסטפא חגי איזי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 3002-09-2023 מדינת ישראל נ' חגי איזי (עוצר/אסיר
בפיקוח) ואח'

בפני כבוד השופט רונית בש

הממשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. מוחמד חגי איזי

2. מוסטפא חגי איזי (עוצר בפיקוח)

גזר דין

1. ביום 11/3/21 הורשע כל אחד מהנאשמים, על יסוד הודהתו, בעובדות כתוב האישום המתוון (א/1). נאשם 1 הורשע בביצוע עבירה של שוד בגיןות מחמירות - עבירה לפי סעיף 402(ב) ו- 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ובעבירה של ירי מנשק חם. עבירה לפי סעיפים 340(ב)(1)+(2) ו- 29 לחוק העונשין. נאשם 2 הורשע בביצוע עבירה של החזקה, נשיאה והובלה של נשק - עבירות לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא וסעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין ובעבירה של סיוע לשוד בגיןות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 402(ב) ו- 31 לחוק העונשין. כתוב האישום תוקן במסגרת של הסדר טיעון, אולם לא גובשה בין הצדדים הסכמה לעניין העונש.

כתב האישום המתוון

2. ביום 9/8/20 או בסמוך לפני מועד זה, קשו נאים 1 ואחר קשור לבצע שוד של שליח פיצה (להלן: הקשר). במסגרת הקשר ולשם קידומו, פנו נאים 1 והאחר לנאים 2 על מנת שישפוק להם נשק, כדורים ותחמושת לצורך ביצוע השוד, וכן יסתירם לאחר ביצועו. בתאריך 9/8/20 1:40 עובה לשעה 9/8/20, מועד ש亞נו ידוע במדויק למאשימה, ובתיאום עם נאים 1 והאחר, נשא והוביל נאים 2 ברכב יונדי בצדע ב' מטהלי ברחבי העיר טמרה, תחת מקלע מאולתר מסווג קרלו, שהוא נשק שמסוגל לירוט כדור שבכוcho להמית אדם, וכן מחסנית ותחמושת שהם אביזרים לנשק. בהמשך למושאර לעיל, נאים 2 פגש בנאים 1 ובאחר והעביר לידיים את הנשק, התחמושת והמחסנית, בידיעו כי הם מתכוונים לבצע באמצעותם שוד, ובכך עשה לפני עשיית השוד כדי לאפשר את ביצועו, להקל עליו או לאבטחו אותו, או למנוע את תפיסת המבצע, גילוי העבירה או שללה, או כדי לתרום בדרך אחרת לייצור תנאים לשם עשייתה.

בתאריך 20/8/20 בסמוך לשעה 1:40 לערך, חלק מהקשר ולשם קידומו, צללו נאים 1 והאחר מטלפון נייד לפיצריית "אלח'יר" בטמרה וביצעו הזמנה של פיצה (להלן: ההזמנה) לרחבה הנמצאת בסמוך למסגד אלח'אליה בטמרה (להלן: מקום מסירת הפיצה).

פ.ל. ליד 2000 (להלן: המטלון), העובד כשליח בחברת משלוחים בעלות מ.ב.ד, נולד 1973, נשלח למקום

מסירת הפייצה לצורך סיפוק הזמן שబוצעה כאמור. זמן קצר לאחר שיחתם של נאשム 1 והאחר, הגיע המתלוון למקום מסירת הפייצה כשהוא נושא תיק ובתוכו כסף בסכום של כ- 1500 ₪ (להלן: התיק). נאשム 1 והאחר המתוינו למתלוון במקום מסירת הפייצה. באותו עת האخر החזיק בידיו את הנשק כשהוא טען במחסנית ותחמושת (להלן: הנשק הטען). האخر התקדם לעבר המתלוון כשהוא נושא בידיו את הנשק הטען ומכוון לעבר המתלוון ותוך כך דרש ממנו להעביר לידיו את התיק. המתלוון, בפחדו מהאחר ומנאשム 1, עשה דבריו الآخر ומסר לידיו את התיק.

בשלב זה נאשム 1 עלה על גבי הקטנווע והתקדם בניסיוה לעבר האخر והמתלוון. נאשム 1 פנה לאחר ואמר לו לירות לעבר המתלוון. האخر עלה על הקטנווע וירה באמצעות הנשק הטען 4 יריות לכיוון רגלו של המתלוון, באופן אשר יש בו כדי לסכן חי אדם. מיד לאחר מכן נאשム 1 והאחר נמלטו מהמקום על גבי הקטנווע עם התיק, כשהם מתכוונים לשלוול אותו מבعلיו שלילית קבוע. כל זאת עשו נאשム 1 והאחר, בצוותא חדא, כשהם נושאים עםם את הנשק הטען ללא רשות על פי דין, בחבורה וכשהם מזווינים בנשק שיש בו כדי לפגוע או לסכן את המתלוון.

זמן קצר לאחר מכן, ועל פי תיאום מראש, הגיעו נאשム 1 והאחר בנאשム 2. נאשム 1 והאחר העבירו לידי נאשム 2 את הנשק, המחסנית והתחמושת על מנת שישתרם. בהמשך לכך, נאשム 2 נשא והוביל את הנשק, המחסנית והתחמושת ברכבו ברחבי העיר טמרה עד אשר הגיעו לבית של חברו, שם החנה את הרכב ונעל אותו.

פסקoir שירות המבחן בעניינו של נאשム 1

3. מתסקיר שירות המבחן שהוגש על אודות נאשム 1 (להלן בפרק זה גם: הנאשם) עולה כי הלה רוקן בן 21 בעל עבר פלילי נקי לא רבב. טרם האירוע הנדון התגורר הנאשם בבית הוריו בטמרה ועבד בחברה לעבודות עפר. אשר להתייחסותו לביצוע העבירה, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מודה אך באופן חלקי, תיאר את ביצועה באופן שטחי והקטין את חלקו ביצועה. שירות המבחן סבור כי הרקע לביצוע העבירה נעוץ בהיותו של הנאשם מעורה בחברה שלעיתים קיימת לגיטימציה לביצוע עבירות אלימות ושימוש בנשק. שירות המבחן ציין כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות ונוטה להטילה על גורמים חיצוניים.

בבאו לשקל את גורמי הסיכון להישנות עבירות אל מול גורמי הסיכון לשיקום, שקל שירות המבחן את גילו הצעיר של הנאשם אשר זהה מעורבותו הראשונה בפלילים, לצד התרשומות מיכולותיו הקוגניטיביות התקינות של הנאשם ושאיפותיו לניהל אורח חיים נורמטיבי.

במסגרת גורמי הסיכון, נשללו חומרת העבירה ופוטנציאל הנזק הגלום בה וקשה של הנאשם לקבל מרות מגורמי אכיפת החוק. במהלך תקופה המעוצר בפיקוח האלקטרוני נפתח לנאשם "חלון" למטרת יציאה לטיפול שניים, אלא שהטיפול בוטל והנאשם ניצל את החלון שנפתח עבورو לטובת ביקור בבית הוריו ובכך הפר את תנאי מעצרו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נטה לשטף באופן מצטצט ולטשטש חלקים ניכרים הנוגעים לביצוע העבירה. הנאשם מעורה, כאמור, בחברה שלעיתים קיימת לגיטימציה לביצוע עבירות אלימות- אינו נסוג לאחר אלא מסלים את המצב ופועל באופן אימפואטיבי ללא יכולת לשלוט בדחפיו. הנאשם אף התקשה להציג על מוקדי קושי באישיותו הזקוקים לטיפול. שירות המבחן מעריך כי שילובם של כל גורמי הסיכון עלול להגבר את הסיכון להישנות התנהגות עוורת חוק מצדיו של הנאשם.

לפיכך, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצתה טיפולית בעניינו של נאשם 1 וממליץ להשיט עליו עונש מרתיע, פיצוי לנפגע העבירה, קנס ומאסר על תנאי.

פסקoir שירות המבחן בעניינו של נאשם 2

4. מטותקoir שירות המבחן שהוגש על אודות נאשם 2 (להלן בפרק זה גם: הנאשם) עולה כי הלה רוקן בן 21 ועברו הפלילי נקי ללא רבב. טרם האירוע הנדון התגorer הנאשם בבית הוריו בטمرة ועבד בחברה לעבודות עפר. שירות המבחן התרשם כי הוא מקבל אחריות מילולית למיויחס לו בכתב האישום. לדברי נאשם 2, הוא נגרר אחר נאשם 1-אחיו ואחר עוד שותף לעבירה. הנאשם התמקד במצוור חלקו לעומת שותפיו, אך יחד עם זאת הביע חששות בשזה, צער וחרטה על מעורבותו בביצוע העבירות.

בשיחה שקיים שירות המבחן עם המתלוון, שיתף האחרון כי נערכה סולחה אמתית ביןו לבין הנאשמים. לדבריו, הוא אינו מרגיש כי הוא נתון בגלל הנאשמים בסיכון והוא אף ניסה לסייע להם במסגרת הליך המעצר נגדם. כמו כן, שלל המתלוון כל פגעה בתפקודו ובשגרת חייו בעקבות אירוע העבירה והפגיעה בו וטען כי הוא ממשיך לנוהל חיים רגילים והיום הוא משרות בצבא ובקרים עתיד להתגיים למשטרה.

בבאו להריך את גורמי הסיכון לשיקום לצד גורמי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעtid, שקל שירות המבחן את גילו הצער של הנאשם, עברו הנקי וקיומו של הליך הסולחה. עוד ציין שירות המבחן כי אמ衲ם הנאשם קיבל אחריות פורמללית ומילולית, אך ניתן להתרשם כי חל בו שינוי וכיום הוא מצילח ולוי באופן ראשוני להכיר בחומרת מעשייו. כגורמי סיכון ציין שירות המבחן את חומרת העבירות לצד מאפייני אישיותו של הנאשם. שירות המבחן מעריך כי בעת ביצוע העבירות فعل הנאשם באופן מתוכנן ומודע לגבולות החוק האוסרים הובלת והחזקת נשך בלתי חוקי תוך סיוע לאחרים לביצוע שוד, דבר המעיד על דפוסי התנהגות עבריניים המאפיינים בהיעדר אמפתיה והתעלמות מהפגיעה האכזרית הטמונה בהם לאחר, וזאת לצד מערכות תמיכה חלשות המאפשרות בתקשות מצומצמת.

שירות המבחן מעריך כי גורמי הסיכון הנ"ל מעידים על קיומו של סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק בעtid ע"י נאשם 2, המתחזק בכך הערכה בדבר קיומה של פרוגנוזה נמוכה לשיקום בשלב זה. בסיכוןו של דבר, נמנע שירות המבחן מלבוא בעניינו של נאשם 2 בהמלצתה טיפולית.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הגיש את טיעוני הכתובים לעונש (ט/1) לצד פסיקה לתמיכה בעמדת המאשימה לעונש (ט/2) וכן את הכרעת הדין, כתוב האישום המתוקן וגור הדין במסגרתו נדון לאחר הנזכר בכתב האישום לעונש של 36 חודשים מאסר בפועל (ט/3).

6. ב"כ המאשימה ציין כי המאשימה, אמ衲ם, סבורה כי יש לקבוע בעניינו של נאשם 1 מתחם עונש הולם הנע בין 5

ל- 9 שנות מאסר בפועל, וזאת כשם שסבירה גם לגבי الآخر אשר עניינו נדון בבית משפט זה בפני כב' השופט ג'השאן. אולם, משיקולי איחדות ענישה לא תנגד המאשימה כי המתחם שיקבע בעניינו של הנאשם 1 היא זהה למתחם שנקבע בעניינו של الآخر, היינו מתחם הנע בין 30 - 60 חודשים מאסר בפועל. אשר לנאים 2, אשר חלקו בביצוע העבירות שונה, הבהיר ב"כ המאשימה כי לגבי המאשימה סבורה כי יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4-7 שנות מאסר, אך גם בעניינו, משיקולי איחדות הענישה, מבקשת שלא לקבוע מתחם עונש הולם נמוך יותר מזה שנקבע בעניינו של الآخر, היינו מתחם עונש הולם הנע בין 30-60 חודשים מאסר בפועל.

7. לאחר שסקר את עובדות כתוב האישום המתוקן כדי למד על חומרת מעשיהם של הנאים, הבהיר ב"כ המאשימה, לגבי כל אחד מהנאים, כי נוכח העובדה שמתקיימת זיקה הדוקה בין המעשים אותם ביצעו, סבורה המאשימה כי יש לראות בכל העבירות כאירוע אחד ולפיכך יש לקבוע מתחם עונש כולל לשתי העבירות יחדיו, וזאת ביחס לכל אחד מהנאים.

8. ב"כ המאשימה, הדגיש כי לא בכדי קבע החוקק עונש של 20 שנות מאסר לצידה של עבירת השוד שבפניו, ובכך העניק ביטוי לחומרה הרבה הטמונה בה. נטען כי הערכים המוגנים ע"י עבירות השוד הם ההגנה על רכוש וקניין הפרט ושמירה על תחושת הביטחון של הפרט ושל הציבור בכללות. אשר לעבירת הנشك, נטען כי הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירה זו הינו שלום הציבור ובطنומו, לצד ההגנה על חי אדם. נטען כי על בית המשפט להילחם בתופעת האלים הגואה באמצעות שימוש בשימוש בנشك, זאת בשל העובדה שנشك המוחזק שלא כדין עלול למצוא את דרכו לידיים עויניות ועלול לשמש למטרות פליליות, חשש אשר התmesh במלואו במקרה זה, מקום בו במהלך השוד נעשו שימוש בתת מקלע וכליר ירי של מספר כדורים לכיוון רגליו של המתלון באופן שיכל היה בנכلك לפגוע ולסקן את חייו וכן את חייהם של עוברי אורח תמים.

9. במסגרת הנسبות הקשורות בביצוע העבירות, ציין ב"כ המאשימה את התכוון שקדם לביצוען ואת התארגנותם של הנאים לצורך ביצוע השוד כמפורט בכתב האישום המתוקן. עוד ציין הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, תוך שהוא מזכיר כי האירוע במסגרתו נרו 4 יריות לעבר המתלון היה יכול בנכلك להוביל לתוצאות חמורות בהרבה. בנוסף הזכיר ב"כ המאשימה את הנזק הממוני המסתכם ב- 1,500 ל"י. נטען כי חומרה יתרה טמונה טמונה במעשיהם של הנאים אשר ביצעו את השוד כלפי שליח פיצה תמים העובד לפראנסטו בשעת לילה מאוחרת, וכל זאת מתוך בצע כסף. לעניין עבירת הנشك בה הודה והורשע נאים 2, ציין כי עסקין בנشك התקפי מסווג תת מקלע שפגיעתו הפוטנציאלית רבה. הודגש ע"י ב"כ המאשימה כי נאים 2 נשא את הנشك כשהוא טוען בטבורה של עיר והעבירו לנאים 1 והאחר שעשו בו שימוש במהלך השוד.

10. במסגרת הנسبות שאינן הקשורות בביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה את הודהת הנאים בעבודות כתוב האישום המתוקן על כל המשטע מכך. מנגד, ציין ב"כ המאשימה את התרשומות השילתיות של שירות המבחן, אשר נמנעו מלבוא בהתאם טיפולית בעניינו של הנאשם 1 ואף המליץ להשית עליו עונש מרთיע, פיצוי לנפגע העבירה, קנס ומאמסר על תנאי. בעניינו של נאים 2, נוכח רמת הסיכון הגבוהה להישנות עבירות ו프로그램ה שיקומית נמוכה לשיקום, נמנעו שירות מלבוא בהתאם טיפולית במסגרתו.

11. בסיכומו של דבר, עותרת המאשימה לגור על כל אחד מהנאשמים עונש מאסר בפועל בחלקו האמצעי של המתחם לו היא עותרת, לצד מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי וכן קנס ופיצוי כספי גבוה למתלוון.

12. ב"כ הנאשמים הגיעו את טיעוני הכתובים לעונש (נ/1) לצד פסיקה להמחשת עמדת ההגנה לעונש (נ/2) וכן הוסיף וטען בעל-פה. בפתח טיעונו הבכיר הסגנור על רקע האמור בתסוקיר שירות המבחן, כי נאשם 1 עומד על הודהתו לעניין חלקו בכתב האישום המתוקן. נטען עוד כי הנאשמים שהו במעצר אחורי סורג ובריח תקופות ממושכות, במיוחד נאשם 2 שהוא במשך כ-10 חודשים, וכן נטען כי עד כה נתנו הנאשמים במעצר באיזוק אלקטרוני, וכי תקופת מעצרם מהוות עבורה גורם הרתעה משמעותית בהינתן הנתק משפחתם שאף התעצם וכן הגבלות משבר הקורונה.

13. הסגנור ביקש להתחשב בנסיבות האישיות של כל אחד מהנאשמים תוך שטען כי נסיבות אלו מצדיקות הילכה של כבורת דרך לקריםם. הסגנור הדגיש את גilm הצער של הנאשמים; עברם הפלילי הנקוי; הודהתם בעבודות כתב האישום המתוקן והיחסים בזמן השיפוט; שיוף הפעולה של הנאשמים עוד בשלב החוקירה; הבעת החרטה וקבלת האחריות על מעשייהם. הסגנור גם הגיע את הסכם הסולחה (נ/3) שנערך בין הנאשמים למתלוון במסגרת קיבול המתלוון פיצוי. עוד נטען כי עובר לביצוע העבירות, תפקדו הנאשמים באופן נורטטיבי ועבדו לפרנסת משפחתם, וכן כי שליחתם למאסר ממשור בפועל תפגע קשה בסיכוייהם להשתקם.

14. בסיכומו של דבר, סבורה ההגנה כי יש לקבוע בעניינו של נאשם 1 מתחם עונש הולם הנע בין עונש מאסר שניית לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 15 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ארוך ומרטיע. בעניינו של נאשם 2 סבורה ההגנה כי נוכחה הרשותה בעבירות סיוע לשוד הרי שיש להעמיד את המתחם לגביו במחיצת המתחם שיקבע בעניינו של נאשם 1. עוד סבור הסגנור כי יש לקבוע כי ביצוע העבירה של החזקה, נשאה והובלה של נשק בה הורשע נאשם 2 מהוות את הסיוע לשוד. לפיכך, לשיטתו יש לקבוע את מתחם העונש הולם לעבירות הסיוע לשוד ובהתיחס אליה בלבד.

15. עוד נטען כי ככל שבית המשפט יקבע מתחם עונש הולם גבוהה מזה המוצע על ידי ההגנה, הרי שיש לסתות לפחות מתחם העונש משיקולי שיקום. לעניין זה נטען ע"י הסגנור כי יש סיכוי ממש שהנאשמים ישתקמו ושליחתם למאסר אחורי סורג ובריח תפגע אונשותם בהליך שיקומם. כמו כן, סבורה ההגנה כי מקרה זה מצדיק חריגה מתחם העונש הולם גם משיקולי חסד, רחמים ושיקום משפחתי, וזאת נוכח נסיבותיהם המשפחתיות של הנאשמים.

16. הסגנור הוסיף וטען, כי האירוע לא היה מתוכנן מראש וכי מדובר בהסתבכות של רגע, באופן ספונטני, וכן כי במקרה זה, בשונה מקרים חמורים, לא נפגע המתלוון, דבר המצדיק, לדידו של הסגנור, הפחתה במידת אשם של הנאשמים.

17. בסיכומו של דבר, מבקשת ההגנה שלא למצות את הדין עם הנאים ע"י שליחתם למאסר בפועל ממשור, ולאמצץ את מתחם העונש הולם לו היא עותרת תוך הוספת עונש של מאסר מותנה ארוך ומרטיע.

18. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתחoa את העיקרונות המנחה כו"מ את ביהם"ש בבואה לגור דין של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40ב לחוק העונשין, עיקרון הלהילה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא את עיקרון הכלול (ראוי: ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 12/4/18). סעיף 40ג לחוק העונשין קובע כי, על ביהם"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצוע הנאשם בהתאם לעיקרונו המנחה הנ"ל. ולשם כך, יתחשב ביהם"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40ט לחוק העונשין. במקרה דין אין חולק כי העבירות המיחסות לכל אחד מהנאשמים מהוות אירוע אחד שהרי מדובר במסכת עברינית אחת. בגין אותו אירוע יקבע, לגבי כל הנאשם, מתחם העונש ההולם בתיק זה.

19. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע עבירת השוד הוא שלונו ובתוונו של המתalon זאת לצד הפגיעה ברכוש. המתalon ביקש להרוויח את לחמו בכבוד ומצא עצמו נתן בידי פורעי חוק. הנאשם 1 והאחר פועל ממעין של בצע כסף ובהתנהלותם סייכנו חי אדם עת שעשו, במצבה חריפה, שימוש בשנק חמם במהלך האירוע ממנו נרו 4 יריות לעבר רגלי המתalon. מעשים אלו שבוצעו באישון לילה פגעו בשלות חייו של המתalon וב יכולתו להלך ברוחב ללא חשש כל שכן כשמדבר במי שפועל באותה עת לפרנסתו. לעבירה השוד שביצע הנאשם 1 נלוותה, כאמור, העבירה של ירי משנק חמם המגלמת בחובה מעבר לסיכון שלונו ובתוונו של המתalon, גם סיון פוטנציאלי לביטחון הציבור. עבירות השנק (החזקקה, נשאה והובלה) שביצע הנאשם 2 פוגעות אף הן בשלומו ובתוונו של הציבור מה גם שבענינו נעשה שימוש בפועל בשנק לצורך ביצוע עבירה שוד בנסיבות מחמירות, דבר המלמד על מידת פגיעה גבוהה בערך המוגן.

20. לעניין פניה הרבים של עבירות השוד יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון, כפי שנאמרו בע"פ 13/4841 ספי נ' מדינת ישראל (6.2.14) :

"באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כמובן, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגינה מגוונת; אך פטור בלבד לא כלום אי אפשר (ביבלי, חולין צ' ע"ב), ואת המסגרת קבוע כМОון המחוקק בקביעת "tag העונש" לעבירה זו - אין זהה דינה של עבירה שנעבירה תוך פגעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה בחבורה לדינה של עבירה אדם יחיד; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בשנק, חמ או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בשנק; אין זהה דינה של עבירה חד פעםית למסכת שיטית של עבירות".

21. ומהתאם להכא: במקרה דין יש לזקוף לחובתו של הנאשם 1 את התכנון המוקדם של עבירת השוד של שליח פיצה שהוא והאחר קשר לבער שוד זה. הם אף הצביעו מבעוד מועד, בסיוועו של הנאשם 2, בתת מקצוע מאולתר מסוג קREL ו אף בתחרשות וחסנית. הנאשם 1 והאחר טמן פח לשילוח הפיצה-המתalon במטרה לשוד אט כספו, ואז באיזומי נשק דרש האחר מהמתalon את תיקו ומאותר יותר אף ירה, כאמור, בהוראת הנאשם 1, לעבר רגלי עמוד 6

המתلون. עבירות השוד בוצעה בנסיבות חמימות תוך איום תחילה על המתلون באמצעות תותח המקלע ובהמשך אף ירי לעבר רגלו של מספר יריות מאותו נשק שמסוכנותו רבה.

22. לטובת הנאים יש לזקוף, במידת מה, את העובה שעסוקין בנזק לא רב לרכוש וכן כי למתلون לא נגרמו נזקי גופי אף כי לבתו חוויה במהלך האירוע חששות של פחד ואיימה. עוד addCriterion בעניינו של נאשם 1 כי הואאמין לא איים בפועל באמצעות הנשק כלפי המתلون ולאירה בעצמו מהנשך. אולם, אין להתעלם מכך שהירי לעבר המתلون בא בעקבות הוראותו של נאשם 1 לאחר לעשות כן. נאשם זה הוא שותף מלא לעבירות השוד בנסיבות חמימות ולבירה של הירי מנשך חם וחלקו בביצוען- דומיננטי, כפי שעה להעבירות כתוב האישום המתוקן.

23. לגבי חומרת עבירות השוד בנסיבות חמימות לצידה קבוע עונש מרבי של 20 שנות מאסר ולענין החשיבות בהטלת עונשה חמימה ומרטיעה, יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון בע"פ 1178/14 מדינת ישראל נ' מיכלאשוויל (23.06.2014): "בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך להרטיע את אלה המבקשים להיבנות מפרי عملם של אחרים, תוך שימוש בכוח הזרוע, ולהגן על הציבור מפנים באמצעות השתת עונשי מאסר משמעותיים... כאשר בעבירות שוד בנסיבות חמימות עסוקין נודעת חשיבות רבה לביטוי הסלידה החברתית העמוקה והבהרה כי היא נשאת בצדה עונש מאסר כבד על מנת להרטיע ערביים בכוח".

24. לגבי נאשם 2 addCriterion כי חלקו בעבירות השוד הוא אכן כמسيיע בלבד. אולם, עסוקין בסיווע ממש לשוד שהרי נאשם 2 העביר לנאשם 1 ולאחר מכן את הנשק, התהממות והמחסנית בידעה מלאה כי בכוונתם להסתיע בהם לצורך ביצוע שוד. נאשם זה הורשע בביצוע שתי עבירות חמורות- עבירה של סיווע לשוד בנסיבות חמימות וUBEIRUT NASHK. עסוקין בנשק מסווג כת מקלע מאולתר לו צורפו מחסנית ותחמושת, ואשר אותו החזיק, נשא והוביל נאשם 2 ברכב ברחבי העיר טמרה, ובהמשך מסר את הנשק, כאמור, לנאשם 1 ולאחר מכן ביצוע עבירת השוד. בכך לא תמו מעשי הנפשעים של נאשם 2, שכן לאחר ביצוע השוד שוב נסע נאשם זה עם הנשק, התהממות והמחסנית ברחבי העיר טמרה, במטרה להסתיר עד שבסופו של דבר הגיע בסמוך לבית חברו ואז נעל את הרכב בו הנשק. בנסיבות אלו, הרי שיש לראות בחומרה רבה הן את עבירת הסיווע לשוד והן את עבירות הנשק, בהן הורשע נאשם 2.

25. ראוי להציג את חומרת התופעה של עבירות הנשק שהינה בימינו, לדאבון הלב, תופעה נפוצה, אשר יש לבירה מהשורש ע"י עונשה חמימה. לעניין זה יבואו להלן דבריו הבאים של בית המשפט העליון בע"פ 4406/19 סובח נ' מדינת ישראל (5.11.2019):

"התופעה של החזקת נשק שלא כדי אזרחים מהוות איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית ו'הגורם בعلדו אין' ('causa sine qua non') למוגן רחב של עבירות, החל בעבירות אiomים ושוד מזוין, המשך בעבירות גרים חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה [...] על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורתיות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחיב, מעבר למאמץ 'לשיט יד' על כל הנשק הבלתי חוקים הרבים שבידי הציבור, גם עונשה חמימה ומרטיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק. [...]. בעור תופעת החזקת כל נשק בלתי חוקים הוא אפוא אינטנס ציבורי מהמעלה הראשונה

ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלים לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת י'bos הביצה' המשמשת ערס לגידול של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירთמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה חמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן [...]".

.26. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות נשק, תובא הפסיקה הבאה:

בת.פ. 17-06-31034 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' מסרי (17/4/18) הושת על נאשם בעל עבר נקי, שהורשע, מכוח הודהתו, בביצוע עבירה שענינה נשיאת נשק מסווג כת-מקלע מאולתר ובתוכו מחסנית ובה כדור אחד, באזור מגורים, עונש של 18 חודשים מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה של מאסר מוותנה וקנס בסך 3,000 ₪.

בת"פ (מחוזי חיפה) 3451-02-14 מדינת ישראל נ' עבד אלעל (23/9/14) הושת על נאשם בן 21 בעל עבר נקי שהורשע, לאחר שמיית ראיות, בביצוע עבירות של נשיאת והחזקת נשק (תת מקלע מאולתר ובתוכו מחסנית וכדורים), לצד עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו כדין, עונש של 18 חודשים מאסר בפועל, וכן ענישה נלוית.

בת"פ 14-03-17520 מדינת ישראל נ' ابو אלהוה (31/12/14) גזר בית המשפט המחוזי בירושלים על הנאשם עונש שעיקרו מאסר בפועל בן 20 חודשים להצטי בפועל, בגין ביצועה של עבירה שענינה הובלת נשק (תת מקלע מאולתר).

.27. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שוד בנסיבות חמירות, יובאו שני פסקי הדין הבאים:

בע"פ 114/15 גנאים נ' מדינת ישראל (30.1.18) נדון עניינו של מעורער אשר הורשע בתום שמיית ראיות בעבירות של קשרת קשר ושור בנסיבות חמירות. עסקין בשוד שבוצע בחנות מכלת יחד עם אחר באמצעות כל' הנראה כאקדח. על המעורער, בעל עבר נקי, נגזר עונש של 42 חודשים מאסר בפועל. ערעורו של המעורער על חומרת העונש נדחה תוך שבית המשפט העליון ציין כי מדובר בעונש הולם בשים לב לכך שהמעורער סירב לגלות את שמו של שותפו, השתמש בכל' הנחזה ככלי נשק, והתסיקו בעניינו לא היה חיובי.

בע"פ 8271/17 מדינת ישראל נ' ابو גליון (30.1.18) נדון ערעוור המדינה על קולת עונש של 23 חודשים מאסר בפועל שהושת על המשיב בגין הרשעתו על יסוד הודהתו ביצוע עבירות של קשרת קשר ושור בנסיבות חמירות. את השוד ביצע המשיב יחד עם אחר שהיה מצויד באקדח שבו הוא ירה באוויר במהלך השוד. בית המשפט העליון קיבל את הערעור, בין היתר מכח עבורי הפלילי של המשיב, והעמיד את עונשו על 31 חודשים מאסר בפועל.

.28. לאחר שנתי דעתי לערכים החברתיים שנפגעו, כאמור, במידה חמורה גבוהה כתוצאה מביצוע העבירות בהן

הורשע נאשם 1, וכן נתתי את הדעת לנסיבות ביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנהוגה, לרבות לעונש של 36 חודשים מאסר בפועל שהושת על האחור שהורשע ביצועו אותן עבירות תוך קביעה לגביו של מתחם עונש הולם הנע בין 30-60 חודשים מאסר בפועל (ט/3), אני קובעת לגבי נאשם 1 מתחם עונש הולם הנע בין 30 חודשים מאסר בפועל לבין 60 חודשים מאסר בפועל, וזאת כפי שנקבע בעניינו של האחור. בעניינו של נאשם 2 אני קובעת מתחם עונש הולם זהה הנע בין 30 עד 60 חודשים מאסר בפועל. אבהיר כי נאשם זה אמן לא הורשע ביצוע עבירת השוד, כי אם בסיווע לשוד, ולא בכך פיזית במהלך השוד. אולם, עסקנן בסיווע דומיננטי לשוד ותוך כך ביצוע עבירות נשק חמורות, הדבר המצדיק, לדידי, את קביעת מתחם העונש ההולם הנ"ל גם בעניינו של נאשם 2.

29. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירות אצין, לטובת שני הנאים, את עברם הנקוי, את גילם הצעיר ואת הודהתם בעבודות כתוב האישום המתוקן, אשר חסכה הן זמן שיפוטי יקר והן ובעיקר את העדדים לרבות המתلون. לכל אלו אוסיף את הסכם הסולחה שנערך עם המתلون כמו גם את עמדתו בפניו שרות המבחן לפיה מדובר בהסכם כן ואמתי ואין הוא חשש מפני הנאים. עוד יש לציין את העובדה שני הנאים היו נתונים תקופת המשמעותית במהלך מאחריו סורג ובריח בגין תיק זה (נאשם 1- 4 חודשים ונאשם 2-10 חודשים) ועד כה הם נתונים במעטן באיזוק אלקטרוני.

30. בהתחשב כאמור לעיל, ומוביל להタルם מהאמור בתסקרים, בעיקר לעניין הסיכון הקיים ביחס לשני הנאים, אני בדעה כי מן הראי להשית על כל אחד מהנאים עונש הקרוב לרגע התחתון של מתחם העונש ההולם הנ"ל, לצד רכיב ענישה מרעית של מאסר מותנה. נוכח הסכם הסולחה במסגרת פוצה המתلون, לא ישת על הנאים פיפוי כספי. כמו כן, נוכח העובדה שעל האחור, השותף הפעיל, לא הושת קנס כספי בגין הדיון נגדו (ט/3) וכן שילת הנאים למאסר ממושך מאחריו סורג ובריח, אני מבכרת שלא להטיל עליהם קנס כספי.

31. בסיכון של דבר, אני דנה כל אחד מהנאים, כדלקמן:

נאשם 1:

למאסר בפועל לתקופה של 32 חודשים בגין ימי מעצרו (מיום 20/8/24 עד ליום 20/12/27).

למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, וה坦אי הוא לבל יבצע נאשם 1 עבירה אלימות מסווג פשע, עבירת רכוש מסווג פשע או עבירה מסווג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, וה坦אי הוא לבל יבצע נאשם 1 עבירה אלימות מסווג עונן, עבירת רכוש מסווג עונן או עבירה מסווג עונן לפי סעיף 144 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

למאסר בפועל לתקופה של 32 חודשים בגין עבירה מילוי (מיומן 20/9 עד ליום 21/6/10).

למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, וה坦אי הוא לבסוף יבצע נאשם 2 עבירת אלימות מסוג פשע, עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, וה坦אי הוא לבסוף יבצע נאשם 2 עבירת אלימות מסוג עוון, עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

המציאות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א חשוון תשפ"ב, 17 אוקטובר 2021, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אבי אור-Ζן, ב"כ הנאשמים, עו"ד יוסף סולימאן והנאשמים בעצמם.